

Arrest

“DIT ARREST WERD VERBETERD DOOR HET ARREST NR 270235 van 22/03/2022”

nr. 269 090 van 28 februari 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2 / 004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de gemeente DILBEEK, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de gemeente Dilbeek van 30 augustus 2021 tot niet-inaanmerkingneming van een aanvraag voor een machtiging tot verblijf (bijlage 41ter).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 29 oktober 2021 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 januari 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat J. HARDY verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Blijkens het administratief dossier diende de verzoekende partij, die stelt de Chinese nationaliteit te hebben, een aankomstverklaring in op 1 juli 2021. Zij kwam België binnen in het bezit van een geldig paspoort met een visum type C, geldig van 20 juni 2021 tot 3 oktober 2021 (stuk 8 administratief dossier).

Zij wenste haar echtgenoot, ook van Chinese nationaliteit, die in België is tewerkgesteld, te vervoegen.

Op 5 augustus 2021 levert de verwerende partij een bijlage 41bis af, zijnde een aanvraag voor een machtiging tot verblijf in haar hoedanigheid van echtgenote met toepassing van de artikelen 26/2, § 3 en 26/2/1, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit).

Op 30 augustus 2021, met kennisgeving op 28 september 2021, neemt de verwerende partij de beslissing tot niet-inaanmerkingneming van een aanvraag voor een machtiging tot verblijf (bijlage 41ter).

Dit is de bestreden beslissing met volgende redengeving:

"(...)

Gelet op artikel 26/2, § 3, 3° lid, of artikel 26/2/1, § 2, 2C lid <'>, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

<i>Naam</i>	<i>: Y.</i>
<i>Voornamen</i>	<i>: Q.</i>
<i>Geboortedatum en -plaats</i>	<i>: X - Shaanxi/ China</i>
<i>Identificatienummer in het Rijksregister</i>	<i>: (...)</i>
<i>Nationaliteit</i>	<i>: China</i>

Verblijvend / verklarend te verblijven te : (...)

heeft zich op 5/08/2021 (dag/maand/jaar) bij het gemeentebestuur aangemeld om een verblijfsaanvraag in te dienen met toepassing van de artikelen 10bis en 10ter, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Deze aanvraag is niet in aanmerking genomen en is niet doorgestuurd naar de Minister of zijn gemachtigde op grond van het feit dat:

- X de vreemdeling tot staving van zijn aanvraag niet alle bewijsstukken overlegt die aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden vastgesteld bij artikel 10bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, te weten: Betrokkene legt niet de in artikel 12bis, §1, 2° van de wet van 15/12/1980 bepaalde documenten voor: Betrokkene kwam naar België met een C-visum terwijl een D-visum van het type B28, (visum gezinshereniging) vereist is*
 - O uit de controle van de verblijfplaats waartoe de Burgemeester of zijn gemachtigde is overgegaan krachtens artikel 26/2/1, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, blijkt dat de vreemdeling niet op het grondgebied van de gemeente verblijft.*
- (...)"*

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij legt geen nota met opmerkingen neer.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. De verzoekende partij voert in een enig middel de schending aan van:

*"artikel 12bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen ("Vw") ;
artikel 26/2 van het Koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ;
de formele en materiële motiveringsplichten voorzien door artikel 62 van de wet van 15 december 1980, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen"*

De verzoekende partij stelt dat de opsteller van de bestreden beslissing onbevoegd is voor het nemen van de bestreden beslissing.

Het enig middel wordt als volgt uiteengezet:

“1. Aangehaalde normen

Artikel 12bis van de wet van 15/12/1980:

[§ 1. De vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, moet zijn aanvraag indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland.

In de volgende gevallen kan hij zijn aanvraag echter indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats :

1° indien hij al in een andere hoedanigheid toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk en indien hij vóór het einde van deze toelating of machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt;

2° indien hij tot een verblijf van maximaal drie maanden is gemachtigd, en indien dit wettelijk is vereist, hij beschikt over een geldig visum met het oog op het afsluiten van een huwelijk of partnerschap in België, dit huwelijk of partnerschap effectief werd gesloten vóór het einde van deze machtiging en hij vóór het einde van deze machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt;

3° indien hij zich bevindt in buitengewone omstandigheden die hem verhinderen terug te keren naar zijn land om het op grond van artikel 2 vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger en alle in § 2 bedoelde bewijzen overmaakt, evenals een bewijs van zijn identiteit;

4° indien hij tot een verblijf van maximaal drie maanden is gemachtigd en hij een minderjarig kind is als bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, tweede en derde streepje of hij de ouder is van een minderjarige erkende vluchteling of minderjarige die de subsidiaire bescherming geniet als bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 7°.

§ 2. Indien de in § 1 bedoelde vreemdeling zijn aanvraag indient bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland, moeten samen met de aanvraag documenten worden overgelegd die aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden die worden bedoeld in artikel 10, §§ 1 tot 3, onder meer een medisch getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet lijdt aan één van de in de bijlage aan deze wet opgesomde ziekten, evenals, indien hij ouder is dan achttien jaar, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document.

De datum voor het indienen van de aanvraag is die waarop alle bewijzen, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, worden overgelegd.

De beslissing met betrekking tot de toelating tot verblijf wordt zo snel mogelijk en ten laatste [negen maanden] volgend op de datum van indiening van de aanvraag, zoals bepaald in het tweede lid, getroffen en [5ter kennis gebracht]5. De beslissing wordt getroffen, rekening houdende met het geheel van de elementen van het dossier.

[Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in artikel 10, § 5, niet is voldaan,] dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de vreemdeling die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling.

In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, alsook in het kader van een onderzoek naar een huwelijk als bedoeld in artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek of de voorwaarden verbonden aan het partnerschap bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn tweemaal, met een periode van drie maanden, verlengen. Dit wordt gedaan door middel van een met redenen omklede beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager.

Indien geen enkele beslissing getroffen werd na het verstrijken van de termijn van [6 negen maanden]6 volgend op de datum waarop de aanvraag werd ingediend, die eventueel verlengd werd overeenkomstig het [vijfde lid], moet de toelating tot verblijf verstrekt worden.

§ 3. In de in § 1, tweede lid, 1° en 2°, bedoelde gevallen, wanneer de in § 1 bedoelde vreemdeling zich bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats aanbiedt en verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, wordt hij, na inzage van de documenten die vereist zijn voor zijn binnenkomst en verblijf en op voorwaarde dat alle bewijzen bedoeld in § 2, eerste lid, werden geleverd, in het bezit gesteld van een ontvangstbewijs van de aanvraag. Het gemeentebestuur brengt de minister of zijn gemachtigde op de hoogte van de aanvraag en levert hem onmiddellijk een kopie ervan.

[Indien de minister of zijn gemachtigde de aanvraag ontvankelijk verklaart, of indien binnen een termijn van vijf maanden volgend op de afgifte van het ontvangstbewijs bedoeld in het eerste lid geen enkele beslissing ter kennis is gebracht van de burgemeester of zijn gemachtigde, wordt de vreemdeling ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een document waaruit blijkt dat hij is ingeschreven.]

Indien de minister of zijn gemachtigde een gunstige beslissing neemt over de toelating tot verblijf of indien binnen een periode van [negen maanden] volgend op de afgifte van het ontvangstbewijs bedoeld in het eerste lid geen enkele beslissing ter kennis wordt gebracht van het gemeentebestuur, wordt de vreemdeling toegelaten tot een verblijf.

In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, alsook in het kader van een onderzoek naar een huwelijk als bedoeld in artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek of de voorwaarden verbonden aan het partnerschap voorzien in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn tweemaal met een periode van drie maanden verlengen. Dit wordt gedaan door middel van een met redenen omklede beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager vóór afloop van de in het derde lid bepaalde termijn.

[§ 3bis. In afwijking van § 2, derde, vijfde en zesde lid en van § 3, derde en vierde lid, moet de beslissing met betrekking tot de toelating tot verblijf van de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden van de vreemdeling die de status van langdurig ingezetene geniet en voormalig houder is van een Europese blauwe kaart, zo snel mogelijk en ten laatste vier maanden volgend op de datum van indiening van de aanvraag, zoals bepaald in § 2, tweede lid, worden getroffen en betekend.

In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, alsook in het kader van een onderzoek naar een in artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek bedoeld huwelijk of de voorwaarden verbonden aan de in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, bedoelde duurzame en stabiele relatie, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn eenmaal, met een periode van drie maanden, verlengen. Dit wordt toegestaan door middel van een gemotiveerde beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager.

Indien na het verstrijken van de termijn van vier maanden volgend op de datum waarop de aanvraag werd ingediend, die eventueel verlengd werd overeenkomstig het tweede lid, geen enkele beslissing getroffen werd, moet de toelating tot verblijf verstrekt worden wanneer de vereiste documenten zijn voorgelegd. In het andere geval wordt zij geweigerd.]

§ 4. In de gevallen bedoeld in § 1, tweede lid, 3° [3 en 4°], wanneer de vreemdeling bedoeld in § 1 zich aanbiedt bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats en verklaart dat hij zich bevindt in één van de in artikel 10 bedoelde gevallen, moet het gemeentebestuur zich onverwijd vergewissen van de ontvankelijkheid van de aanvraag bij de minister of zijn gemachtigde. Wanneer deze van oordeel is dat de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van § 1, tweede lid, 3° [3 en 4°]3, wordt dit medegedeeld aan het gemeentebestuur, dat de vreemdeling inschrijft in het vreemdelingenregister en hem in het bezit stelt van een document waaruit blijkt dat de aanvraag werd ingediend en van een document waaruit blijkt dat hij in het vreemdelingenregister werd ingeschreven.

De beoordeling van de medische situatie die in voorkomend geval ingeroepen wordt door de vreemdeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen, aangeduid overeenkomstig [artikel 9ter, § 5].

[De bepalingen van § 3, derde lid en vierde lid en van § 3bis zijn eveneens van toepassing.]

§ 5. Wanneer het familielid of de familieleden van een als vluchteling erkende vreemdeling of van een vreemdeling die subsidiaire bescherming geniet, met wie de bloed- of aanverwantschapsbanden al bestonden vóór hij het Rijk betrad, geen officiële documenten kunnen overleggen die aantonen dat zij voldoen aan de in artikel 10 bedoelde voorwaarden met betrekking tot de bloed- of aanverwantschapsband, wordt rekening gehouden met andere geldige bewijzen die [4 met betrekking tot die band]4 in dit verband worden overgelegd. Bij gebrek hieraan, kunnen de in § 6 voorziene bepalingen worden toegepast.

§ 6. Indien wordt vastgesteld dat de vreemdeling de ingeroepen bloed- of aanverwantschapsbanden niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, kan de minister of zijn gemachtigde rekening houden met andere geldige bewijzen die in dit verband worden overgelegd.

Indien dat niet mogelijk is, kan de minister of zijn gemachtigde overgaan of laten overgaan tot een onderhoud met de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, of tot elk onderzoek dat noodzakelijk wordt geacht en in voorkomend geval voorstellen om een aanvullende analyse te laten uitvoeren.

§ 7. In het kader van het onderzoek van de aanvraag wordt terdege rekening gehouden met het hoger belang van het kind.]

-
- (1) <W 2011-07-08/29, art. 6, 058; Inwerkingtreding : 22-09-2011>
 - (2) <W 2012-05-15/16, art. 6, 067; Inwerkingtreding : 10-09-2012>
 - (3) <W 2014-03-19/24, art. 8, 076; Inwerkingtreding : 15-05-2014>
 - (4) <W 2014-04-25/H2, art. 4, 078; Inwerkingtreding : 29-08-2014>
 - (5) <W 2016-05-04/29, art. 12, 089; Inwerkingtreding : 07-07-2016>
 - (6) <W 2016-05-17/07, art. 4, 090; Inwerkingtreding : 08-07-2016>

Artikel 26/2 van het KB van 08/10/1981 :

[§ 1. Onverminderd artikel 26/2/1 kan de vreemdeling in de volgende gevallen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf op basis van artikel 10bis, van de wet, indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats :

1° indien hij in een andere hoedanigheid reeds toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk;

2° indien hij gemachtigd is tot een verblijf van maximum drie maanden en indien hij, indien de wet dat vereist, beschikt over een geldig visum, met het oog op het afsluiten van een huwelijk of een partnerschap in België, indien dit huwelijk of partnerschap effectief werd afgesloten vóór het einde van deze machtiging;

3° indien hij gemachtigd is tot een verblijf van maximum drie maanden en een minderjarig kind, bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, tweede en derde streepje, is, [...] van de wet.

§ 2. De vreemdeling dient zijn aanvraag voor een machtiging tot verblijf in vooraleer zijn toelating of machtiging tot verblijf verstrijkt en overlegt de volgende documenten om deze aanvraag te staven :

1° de documenten die aantonen dat hij voldoet aan de in de eerste paragraaf voorziene voorwaarden;

2° de documenten die aantonen dat hij voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden.

In afwijking van het eerste lid overlegt de vreemdeling die een aanvraag indient op basis van artikel 10bis, § 3, van de wet, de bewijsdocumenten die betrekking hebben op de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden ten laatste binnen de vier maanden na de indiening van zijn aanvraag.

§ 3. Indien de vreemdeling zijn aanvraag voor een machtiging tot verblijf overeenkomstig de tweede paragraaf indient, overhandigt de burgemeester of zijn gemachtigde hem een ontvangstbewijs van zijn aanvraag conform het model in de bijlage 41bis. Indien uit de controle van het effectief verblijf blijkt dat de vreemdeling in de gemeente verblijft, wordt de vreemdeling in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie (model A), waarvan de geldigheidsduur gelijk is aan die van de verblijfstitel van de vreemdeling die vervoegd wordt, zonder echter langer te mogen zijn dan zes maanden. De burgemeester of zijn gemachtigde stuurt onmiddellijk een kopie van de aanvraag en van de bijlage 41bis naar de gemachtigde van de Minister.

Indien de aanvraag echter wordt ingediend op basis van artikel 10bis, § 3, van de wet, wordt de in het eerste lid voorziene termijn van zes maanden verminderd tot vier maanden.

Indien de vreemdeling zijn aanvraag voor een machtiging tot verblijf niet overeenkomstig de tweede paragraaf indient, beslist de burgemeester of zijn gemachtigde om deze aanvraag niet in overweging te nemen, door middel van het document conform het model in de bijlage 41ter. Een kopie van dit document wordt onmiddellijk aan de Minister of zijn gemachtigde bezorgd.

§ 4. [Indien de Minister of zijn gemachtigde, overeenkomstig artikel 10ter, § 2, derde lid, § 2bis, tweede lid, of § 2ter, tweede lid, van de wet, beslist om de in artikel 10ter, § 2, eerste lid, § 2bis, eerste lid, of § 2ter, eerste lid, van de wet, bedoelde termijn te verlengen overhandigt de Burgemeester of zijn gemachtigde een kopie van deze beslissing aan de vreemdeling en verlengt zijn attest van immatriculatie (model A) met drie maanden, te rekenen vanaf zijn vervaldatum.]

§ 5. Indien de beslissing gunstig is of indien binnen de in artikel 10ter, § 2, eerste lid, [2 of § 2ter, eerste lid,] van de wet, bedoelde termijn, die eventueel verlengd wordt, geen enkele beslissing ter kennis wordt gebracht van de burgemeester of zijn gemachtigde, geeft de burgemeester of zijn gemachtigde [een verblijfstitel die overeenkomstig het model in bijlage 6 is opgesteld]3 af aan de vreemdeling. De geldigheidsduur van dit bewijs is gelijk aan die van de verblijfstitel van de vreemdeling die vervoegd wordt. Het attest van immatriculatie (model A) wordt desgevallend verlengd tot de afgifte van dit bewijs.

Indien de aanvraag voor een machtiging tot verblijf echter op basis van artikel 10bis, § 3, van de wet, wordt ingediend en binnen de in artikel 10ter, § 2bis, eerste lid, bedoelde termijn, die eventueel verlengd wordt, geen enkele beslissing ter kennis wordt gebracht van de burgemeester of zijn gemachtigde wordt [de verblijfstitel] enkel indien alle documenten werden overgelegd overeenkomstig het eerste lid afgegeven. Indien dit niet het geval is, verwerpt de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag en geeft, in voorkomend geval, aan de vreemdeling het bevel om het grondgebied te verlaten, door middel van het document conform het model in de bijlage 14.

Indien de Minister of diens gemachtigde beslist dat de vreemdeling niet toegelaten wordt tot een verblijf op het grondgebied van het Rijk weigert hij de aanvraag, en, in voorkomend geval, geeft hij hem het bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten. De burgemeester of zijn gemachtigde betekent deze twee beslissingen door middel van het document conform het model in de bijlage 14.

(1) <KB 2011-09-21/03, art. 6, 038; Inwerkingtreding : 10-10-2011>

(2) <KB 2012-08-15/07, art. 4, 044; Inwerkingtreding : 10-09-2012>

(3) <KB 2020-06-12/19, art. 8, 072; Inwerkingtreding : 11-10-2021>

Artikel 62 van de wet van 15.12.1980, en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen, verplichten de verwerende partij om de beslissing passend te motiveren, rekening houdend met alle relevante stukken die zich in het dossier bevinden.

De Raad van State heeft al duidelijk gesteld dat de motivering van de bestuurshandelingen "doit être adéquate et le contrôle s'étend à cette adéquation, c'est-à-dire l'exactitude, l'admissibilité et les pertinence des motifs" (RvS, 25 avril 2002, n° 105.385) en "que la décision fasse apparaître de façon claire et non équivoque le raisonnement de son auteur afin de permettre au destinataire de la décision de comprendre les justifications de celle-ci et, le cas échéant, de pouvoir la contester dans le cadre d'un recours et, à la juridiction compétente, d'exercer son contrôle à ce sujet" (RvV n° 100 300 van 29 maart 2013), en ook "en omettant de se prononcer sur le contenu des différents éléments précités, la partie défenderesse a failli à son obligation de motivation formelle." (RvV nr 95 594 van 22 januari 2013).

2. Uiteenzetting van het middel

2.1. Eerst onderdeel

Noch artikel 26/2 §3, 3° lid van het KB van 08/10/1981, noch artikel 26/2/1 §2 08/10/1981 (dat gevisieerd is in de bestreden beslissing maar dat duidelijk niet van toepassing is in huidig geval daar de aanvraag niet ingediend werd op basis van artikelen 9bis en 10bis VW), noch artikel 12bis VW, laten toe om, na de afgifte van het "bewijs van ontvangst van een aanvraag voor een machtiging tot verblijf" (bijlage 41bis), een "beslissing tot niet-inaanmerkingneming" (bijlage 41ter) te nemen.

De bestreden beslissing werd dus genomen in strijd met artikelen 26/2 van het KB van 08/10/1981 en artikel 12bis VW, en de Burgemeester was niet (meer) bevoegd om een beslissing tot niet-inaanmerkingneming (bijlage 41ter) te nemen.

Artikel 26/2 §3 van het KB van 08/10/1981 voorziet dat de Burgemeester ofwel een bijlage 41bis overhandigd, ofwel een bijlage 41ter. Nadat een bijlage 41bis overhandigd wordt, mag dus geen bijlage 41ter worden genomen :

"§ 3. Indien de vreemdeling zijn aanvraag voor een machtiging tot verblijf overeenkomstig de tweede paragraaf indient, overhandigt de burgemeester of zijn gemachtigde hem een ontvangstbewijs van zijn aanvraag conform het model in de bijlage 41bis. Indien uit de controle van het effectief verblijf blijkt dat de vreemdeling in de gemeente verblijft, wordt de vreemdeling in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie (model A), waarvan de geldigheidsduur gelijk is aan die van de verblijfstitel van de vreemdeling die vervoegd wordt, zonder echter langer te mogen zijn dan zes maanden. De burgemeester of zijn gemachtigde stuurt onmiddellijk een kopie van de aanvraag en van de bijlage 41bis naar de gemachtigde van de Minister.

Indien de aanvraag echter wordt ingediend op basis van artikel 10bis, § 3, van de wet, wordt de in het eerste lid voorziene termijn van zes maanden verminderd tot vier maanden. Indien de vreemdeling zijn aanvraag voor een machtiging tot verblijf niet overeenkomstig de tweede paragraaf indient, beslist de burgemeester of zijn gemachtigde om deze aanvraag niet in overweging te nemen, door middel van het document conform het model in de bijlage 41ter.

Een kopie van dit document wordt onmiddellijk aan de Minister of zijn gemachtigde bezorgd. » (eigen onderstreping)

Na de positieve woonstcontrole heeft de Burgemeester een attest van immatriculatie overhandigd. Een bijlage 41ter was niet meer aan de orde.

De bestreden beslissing is dus onwettig.

2.2. Tweede onderdeel

Deze beslissing miskent artikel 12bis §1 2° VW en artikel 26/2 §3 3° van het KB, waarnaar zij verwijst, en is niet op geldige en afdoende wijze gemotiveerd in feite en in rechte.

Om de beslissing te motiveren stelt de Burgemeester dat "betrokkene legt niet de in artikel 12bis §1 2° van de wet van 15/12/1980 bepaalde documenten voor : Betrokkene kwam naar België met een C-visum terwijl een D-visum van het type B28 (visum gezinshereniging) vereist is".

Nochtans stelt art. 12bis §1 2° VW : "In de volgende gevallen kan hij zijn aanvraag echter indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats : (...) 2° indien hij tot een verblijf van maximaal drie maanden is gemachtigd, en indien dit wettelijk is vereist, hij beschikt over een geldig visum met het oog op het afsluiten van een huwelijk of partnerschap in België, dit huwelijk of partnerschap effectief werd gesloten vóór het einde van deze machtiging en hij vóór het einde van deze machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt;" (eigen onderstreping).

Artikel 26/2 van het KB stelt ook « § 1. Onverminderd artikel 26/2/1 kan de vreemdeling in de volgende gevallen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf op basis van artikel IObis, van de wet, indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats :

(...)

2° indien hij gemachtigd is tot een verblijf van maximum drie maanden en indien hij, indien de wet dat vereist, beschikt over een geldig visum, met het oog op het afsluiten van een huwelijk of een partnerschap in België, indien dit huwelijk of partnerschap effectief werd afgesloten vóór het einde van deze machtiging; » (eigen onderstreping).

Verzoekster was gemachtigd tot een "verblijf van maximaal drie maanden" toen zij de aanvraag heeft ingediend (zie aankomstverklaring, in bijlage).

Art. 12bis §1 2° VW voorziet de verplichting om over een andere visum te beschikken, nl « een geldig visum met het oog op het afsluiten van een huwelijk », « indien dit wettelijk is vereist ».

Aangezien verzoekster en haar echtgenoot al getrouwd zijn, en dat zij daarvan het bewijs heeft voorgelegd (stuk 3), is er duidelijk geen sprake van een verplichting om te beschikken over "een geldig visum met het oog op het afsluiten van een huwelijk of partnerschap in België".

Men leest trouwens nergens in de motivering van de bestreden beslissing welke wettelijke basis verplicht verzoekster om te beschikken « over een geldig visum met het oog op het afsluiten van een huwelijk of partnerschap in België », of enig andere type visa. Nochtans stelt artikel 12bis VW « indien dit wettelijk is vereist », en dit veronderstelt de aanduiding van de wetsbepaling die het beschikken van een andere type visa vereist. Op dit punt is dus de motivering dus bovendien gebrekkig.

In huidig geval mag de aanvraag gezinshereniging onder een C-visum worden ingediend, net zoals dit mag wanneer de betrokkene vrijgesteld is van C-visa. Het anders beslissen zou niet alleen strijdig zijn met de wet, maar ook het verbod op discriminatie (o.a. art. 10 en 11 van de Grondwet) : er bestaat geen goede reden om de ene toe te laten tot het indienen van een aanvraag gezinshereniging in de eerste drie maanden van hun verblijf in België, en de anderen, zoals verzoekster, niet."

3.2. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij haar gezinsherenigingsaanvraag heeft ingediend op grond van artikel 10bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

De aanvraag om machtiging tot verblijf verwijst naar dit artikel.

Deze aanvraag verwijst ook naar artikel 61/7, § 3, van de Vreemdelingenwet, maar de verzoekende partij zelf is geen langdurig ingezetene. Geen enkel gegeven van het administratief dossier wijst daarop. Enkel de hoedanigheid van "echtgenote" werd aangekruist.

Artikel 61/7 van de Vreemdelingenwet luidt:

“§ 1.

Wanneer een vreemdeling die houder is van een geldige EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene, afgegeven door een andere lidstaat van de Europese Unie op grond van de richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen, een aanvraag voor een machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden indient, moet deze worden ingewilligd, voorzover geen enkele reden van openbare orde of nationale veiligheid zich ertegen verzet, de vreemdeling niet is getroffen door een van de ziekten die de volksgezondheid bedreigen vermeld in de bijlage bij deze wet, en hij een van de volgende voorwaarden vervult :

1° een activiteit als werknemer of als zelfstandige uitoefenen in België;

2° een studie of een beroepsopleiding volgen in België;

3° met andere doeleinden naar België komen.

Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 1°, indien het een activiteit als zelfstandige betreft, is geleverd indien hij bewijst dat hij gemachtigd is om in België te werken of dat hij vrijgesteld is van deze machtiging en dat hij, al naar het geval, een arbeidsovereenkomst, een voorstel voor een arbeidscontract of de documenten die zijn vereist om een activiteit als zelfstandige uit te oefenen bezit, en op grond van deze activiteit stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten ontvangt of kan ontvangen om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat ze ten laste vallen van de overheden.

Indien de vreemdeling een activiteit als werknemer zoals bedoeld in het eerste lid, 1°, wenst uit te oefenen, zijn de paragrafen 2, 3, 4 en 6 niet van toepassing. De procedure voor de machtiging tot verblijf vindt plaats overeenkomstig hoofdstuk VIIbis van titel II.

Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 2°, is geleverd indien hij voldoet aan de voorwaarden bepaald in artikel 60.

Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 3°, is geleverd indien hij bewijst dat hij beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten om zichzelf en zijn familieleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de overheden, en indien hij bewijst dat hij beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België dekt.

De regels bedoeld in het eerste lid, zijn niet van toepassing als de langdurig ingezetene in het Rijk wenst te verblijven als gedetacheerd werknemer van een dienstverstreker gevestigd in een andere lidstaat van de Europese Unie in het kader van een grensoverschrijdende dienstverlening of als verlener van grensoverschrijdende diensten.

§ 2.

De aanvraag voor de machtiging tot verblijf wordt ingediend op de wijze bepaald bij de artikelen 9 of 9bis.

Indien de machtiging door de vreemdeling wordt aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft, overhandigt de laatstgenoemde hem, behalve indien hij weigert om de aanvraag in overweging te nemen, een bewijs van ontvangst van de aanvraag en zendt hij deze onverwijld over aan de minister of aan diens gemachtigde.

§ 3.

De beslissing over de aanvraag voor de machtiging tot verblijf moet zo snel mogelijk en ten laatste vier maanden na de indiening van de aanvraag worden genomen, indien die in het buitenland wordt ingediend, of na de datum van de overhandiging van het bewijs van ontvangst van de aanvraag, in het in § 2, laatste lid, bedoelde geval.

Wanneer de vereiste documenten niet zijn voorgelegd of in uitzonderlijke gevallen die verband houden met de complexiteit van het onderzoek van de aanvraag en bij een met redenen omklede beslissing die ter kennis van de aanvrager wordt gebracht, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn één keer met drie maanden verlengen.

Als na afloop van de termijn van vier maanden volgend op de indiening van de aanvraag, eventueel verlengd overeenkomstig het tweede lid, geen enkele beslissing is genomen, moet de machtiging tot verblijf worden afgegeven wanneer de documenten vermeld in § 1 zijn voorgelegd.

§ 4.

De bepalingen van artikel 13, § 1, eerste lid en zesde lid, en § 2, zijn van toepassing op de machtiging tot verblijf bedoeld in § 1.

Het inschrijven van de in § 1 bedoelde vreemdeling in het vreemdelingenregister en het afgeven van de verblijfstitel die als bewijs van inschrijving geldt worden gedaan overeenkomstig artikel 12.

§ 5.

De minister of zijn gemachtigde deelt de beslissing tot machtiging tot verblijf mee aan de bevoegde overheid van de lidstaat van de Europese Unie die aan de vreemdeling een EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene heeft afgegeven op grond van bovenvermelde richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie.

§ 6.

De machtiging tot verblijf van de in § 1, eerste lid, 1° en 3° bedoelde vreemdeling wordt onbeperkt na een periode van vijf jaar volgend op de afgifte van de verblijfstitel.

§ 7.

Wanneer de machtiging tot verblijf wordt geweigerd om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de ernst of de aard van de inbreuk dat door de betrokken persoon of zijn of haar familielid op de openbare orde of de nationale veiligheid is gepleegd, respectievelijk met het gevaar dat van de persoon in kwestie uitgaat. De redenen mogen niet ingeroepen worden voor economische doeleinden.”

De verzoekende partij houdt in het middel voor dat de aanvraag niet op grond van artikel 10bis van de Vreemdelingenwet is ingediend.

Artikel 10bis van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 1.

Wanneer de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6° bedoelde familieleden van een vreemdeling die gemachtigd is tot verblijf in de hoedanigheid van student op grond van de bepalingen van Titel II, Hoofdstuk III, een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden aanvragen, moet die machtiging worden toegekend indien de student of één van de betrokken familieleden het bewijs aanbrengt :

- dat de student over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 10, § 5 om in zijn eigen behoeften en die van zijn familieleden te voorzien en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de openbare overheden;

- dat de student over voldoende huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het [Burgerlijk wetboek](#). De Koning bepaalt, bij een besluit vastgelegd na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden;

- dat de student over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt;

- dat zij zich niet bevinden in één van de in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8° bepaalde gevallen, of niet lijden aan een van de ziekten die een gevaar voor de volksgezondheid kunnen opleveren en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet.

De bepalingen van artikel 12bis, § 6, zijn eveneens van toepassing.

§ 2.

Wanneer de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden van een vreemdeling die gemachtigd werd in België te verblijven voor een beperkte duur ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België, een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden aanvragen, moet die machtiging toegekend worden indien zij het bewijs aanbrengen :

1° dat de vreemdeling die vervoegd wordt over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 10, § 5, om in zijn eigen behoeften en die van zijn familieleden te kunnen voorzien en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de openbare overheden;

2° dat de vreemdeling die vervoegd wordt over voldoende huisvesting beschikt die toelaat om het familielid of de familieleden die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt

verhuurd als hoofdverblijfplaats, zoals bepaald in artikel 2, van boek III, titel VIII, hoofdstuk II, afdeling 2, van het [Burgerlijk wetboek](#).

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden;

3° dat de vreemdeling die vervoegd wordt, over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt;

4° dat zij zich niet bevinden in één van de in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°, bepaalde gevallen, of niet lijden aan een van de ziekten die een gevaar voor de volksgezondheid kunnen opleveren en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet.

De bepalingen van artikel 12bis, § 6, zijn eveneens van toepassing.

§ 3.

De §§ 1 en 2 zijn ook van toepassing op de gezinsleden bedoeld bij artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, van een vreemdeling die de status van langdurig ingezetene geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, op grond van de [Richtlijn 2003/109/EG](#) van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen, en die gemachtigd is tot verblijf in het Rijk op grond van de bepalingen van titel II, hoofdstuk V, of die deze machtiging aanvraagt.

Wanneer echter een gezin al is gevormd of opnieuw is gevormd in die andere lidstaat van de Europese Unie, moet de vreemdeling bij wie het gezinslid zich komt voegen, niet het bewijs leveren dat hij beschikt over behoorlijke huisvesting om het gezinslid of de gezinsleden te ontvangen en zal, wat de voorwaarde betreft van de stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen, ook rekening worden gehouden met het bewijs dat het gezinslid persoonlijk over dergelijke middelen beschikt. Om deze bijzondere regeling te kunnen genieten, moeten de betrokken gezinsleden de EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene of de verblijfstitel die hun is afgegeven door een lidstaat van de Europese Unie, samen met het bewijs dat zij in deze Staat hebben verbleven als gezinslid van een langdurig ingezetene, voorleggen.

§ 4.

Paragraaf 2 is eveneens van toepassing op de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden van de vreemdeling die in toepassing van artikel 61/27-4 gemachtigd werd tot verblijf.

Wanneer echter een familie al is gevormd of opnieuw is gevormd in een andere lidstaat van de Europese Unie, moet de vreemdeling bij wie het familielid zich komt voegen, niet het bewijs leveren dat hij beschikt over voldoende huisvesting om het familielid of de familieleden te ontvangen en wordt, wat de voorwaarde betreft van de stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen, ook rekening gehouden met het bewijs dat het familielid persoonlijk over dergelijke middelen beschikt. Om van deze bijzondere regeling te kunnen genieten, moeten de betrokken familieleden de verblijfstitel die hun is afgegeven door een lidstaat van de Europese Unie, samen met het bewijs dat zij in deze Staat hebben verbleven als familielid van een houder van een Europese blauwe kaart, voorleggen.

§ 5.

Paragraaf 2 is eveneens van toepassing op de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden van de onderdaan van een derde land die in toepassing van artikel 61/34 gemachtigd werd tot verblijf.

§ 6.

Paragraaf 2 is eveneens van toepassing op de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden van de onderdaan van een derde land die in toepassing van artikel 61/45 gemachtigd werd tot verblijf voor zover zij de volgende informatie en documenten voorleggen :

1° de geldige verblijfstitel uitgereikt door de eerste lidstaat;

2° het bewijs dat ze in de hoedanigheid van familielid in de eerste lidstaat hebben verbleven.” (eigen onderlijning).

In het administratief dossier is geen element voorhanden over de precieze status van de echtgenoot van de verzoekende partij. Wel heeft de verzoekende partij bewijzen voorgelegd dat haar echtgenoot in België tewerkgesteld is, maar sedert wanneer en in welke hoedanigheid de echtgenoot zijn verblijfstitel heeft, is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ongekend. Dit blijkt niet uit het administratief dossier of de bestreden beslissing. De Raad kan niet nagaan of de echtgenoot van de verzoekende partij al dan niet de status van langdurig ingezetene heeft. Het administratief dossier is op dat vlak onvolledig. Bij gebreke hieraan kan de Raad dan ook niet de hoedanigheid van de echtgenoot van de verzoekende partij bepalen. Evenmin is het de Raad gekend of de echtgenoot van de verzoekende partij een verblijf van onbeperkte duur geniet of van beperkte duur. Deze gegevens zijn niet voorhanden in het administratief dossier. Uit de moeilijk leesbare kopie van de verblijfstitel van de echtgenoot van de verzoekende partij blijkt dat hij legaal verblijft tot 21 oktober 2022 en de achterkant van dit document meldt een datum in 1995, vermoedelijk de geboortedatum (stuk 3 bij verzoekschrift). De verblijfssituatie van de echtgenoot van de verzoekende partij kan ook in de stukken van de verzoekende partij niet ontward worden. Artikel 10bis, §3, van de Vreemdelingenwet kan van toepassing zijn indien de echtgenoot van de verzoekende partij een langdurig ingezetene is. De Raad kan dit, bij gebreke aan gegevens, niet controleren. Temeer de advocaat van de verzoekende partij ter terechtzitting verklaart onwetend te zijn over dit gegeven.

Wel blijkt uit het administratief dossier dat stukken in de zin van §2 van deze bepaling zijn voorgelegd. Het is niet betwist dat de echtgenoot van de verzoekende partij legaal tewerkgesteld is in België.

Gevraagd om verduidelijking ter terechtzitting kan geen der partijen informatie verschaffen over de hoedanigheid waarop het verblijf van de echtgenoot is gebaseerd.

Het wordt niet betwist dat de verzoekende partij en haar echtgenoot gehuwd zijn vooraleer de verzoekende partij België is binnen gekomen (volgens de stukken bij het verzoekschrift op 21 april 2021). De verzoekende partij bevindt zich aldus in de situatie, onderlijnd in het citaat. Aan de verzoekende partij werd naar aanleiding van haar aanvraag een visum kort verblijf toegekend. Een visum lang verblijf om haar echtgenoot te vervoegen is niet voorgelegd of zelfs aangevraagd. De verzoekende partij weerlegt dit niet.

Bijgevolg beschikt de Raad niet over afdoende gegevens om zijn wettigheidscontrole uit te oefenen, daargelaten de vaststelling dat in de bestreden beslissing diverse malen verschillende rechtsgronden zijn aangehaald met de bewoording “of” wat de aangehaalde rechtsgronden betreft.

De bestreden beslissing verwijst ook naar de toepassing van artikel 12bis, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet, dat luidt:

“§ 1.

De vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, moet zijn aanvraag indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland.

In de volgende gevallen kan hij zijn aanvraag echter indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats :

1° indien hij al in een andere hoedanigheid toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk en indien hij vóór het einde van deze toelating of machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt;

2° indien hij tot een verblijf van maximaal drie maanden is gemachtigd, en indien dit wettelijk is vereist, hij beschikt over een geldig visum met het oog op het afsluiten van een huwelijk of partnerschap in België, dit huwelijk of partnerschap effectief werd gesloten vóór het einde van deze machtiging en hij vóór het einde van deze machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt;

3° indien hij zich bevindt in buitengewone omstandigheden die hem verhinderen terug te keren naar zijn land om het op grond van artikel 2 vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger en alle in § 2 bedoelde bewijzen overmaakt, evenals een bewijs van zijn identiteit;

4° indien hij tot een verblijf van maximaal drie maanden is gemachtigd en hij een minderjarig kind is als bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, tweede en derde streepje of hij de ouder is van een minderjarige erkende vluchteling of minderjarige die de subsidiaire bescherming geniet als bedoeld in artikel 10, § 1,

eerste lid, 7°." (eigen onderlijning, zijnde de precieze bepaling waarnaar de bestreden beslissing verwijst).

In artikel 10*bis*, §3, van de Vreemdelingenwet leest men een bijzondere regeling voor langdurig ingezetenen. De bestreden beslissing zet feitelijk niet uiteen van welke bepalingen zij gebruikt maakt om de aanvraag af te wijzen: is de echtgenoot van verzoekende partij iemand met een onbeperkt of beperkt verblijf of is deze een langdurig ingezetene? Ook artikel 26/2 van het Vreemdelingenbesluit maakt een onderscheid tussen langdurig ingezetenen en genietters van onbeperkt verblijf.

Het komt de Raad niet toe te gissen. De Raad kan bijgevolg zijn wettigheidstoetsing niet uitvoeren. Zo kan de Raad niet controleren of de grief die stelt dat de verzoekende partij niet onder artikel 10*bis* van de Vreemdelingenwet valt niet met zekerheid controleren.

De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "*afdoende*" wijze. Het begrip "*afdoende*" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628, RvS 30 mei 2006, nr. 159.298, RvS 12 januari 2007, nr. 166.608, RvS 15 februari 2007, nr. 167.848, RvS 26 juni 2007, nr. 172.777). Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij niet voldoende weet waarom de bestreden beslissing is genomen.

De verzoekende partij stelt correct dat de bestreden beslissing gebrekkig is en niet afdoende in feite en in rechte gemotiveerd is. De bestreden beslissing legt de reden, waarom een visum type D noodzakelijk is om de aanvraag in overweging te nemen, niet afdoende uit. Mede om deze reden is het middel gegrond en leidt het in de hierboven beschreven mate tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de burgemeester van de gemeente Dilbeek van 30 augustus 2021 tot niet-inaanmerkingneming van een aanvraag voor een machtiging tot verblijf (bijlage 41*ter*) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN